

MIDNATTS ROPET

MARANATA

DU VÅR HERRE KOM

Nr 6 – fred. den 13 mars 1970 – Årgång 11 – pris 1:50 kr. (befriad från moms)

**"Fattiga
personer
betalade
mig
upp till
30
dollar
för 20
minuters
mässa"**

Se sid. 10-11

Ännu en gång:

TRETTON OCH FEMTIO

Du förstår säkerligen vad det gäller! Jag vill inte tjata, men jag tror det är helt på sin plats med en påminnelse om det arbete gatumissionen bedriver. Det där med femton öre per dag var verkligen en god idé, och det vore synd och skam om den skulle förfuskas eller på annat sätt hindras genom våra försumligheter.

Vi har alla ansvar för vår nästa. Även om vi ibland stöter bort den tanken och känslan, kommer det andra ögonblick då denna sanning träder oss nära i all sin realism. Satan skövlar dagligen skaror till sitt rike.

Vad kan vi göra? Satans medarbetare verkar målmedvetet. Kanske du har varit i närkamp med dem och på ett eller annat sätt hamnat i förlamande resignation.

Men små resurser kan samlade åstadkomma underverk om de sätts in i en gemensam räddningsaktion för själars frälsning. Stöd denna mission först och främst med dina förböner men också med medel.

Om alla Midnattsropets läsare ger Femton öre om dagen kan arbetet utvecklas utan ekonomiska hinder. Låt oss dela ansvaret, så skall vi också gemensamt få glädja oss över de resultat, som vinnes för Guds rike bland fallna medmänniskor. Litet av ditt överflöd delat med någon annan kan betyda en själs frälsning. Här är det ju inte frågan om något offer. Hjälp de vänner, som ägnar hela sitt liv åt denna verksamhet, med tretton kronor och femtio öre. Ge dem detta stöd och denna uppmuntran. De kommer att förvalta det väl!

Gud välsigna dig!

Barbro Stén.

**Gatu- och anstaltsmissionen c/o Midnattsropet, Box 6177, 102 33 Stockholm
Pg. 57 16 20**

nr 6 • årgång 11

13 mars 1970

■ nytt ■ kort ■ aktuellt

■ ■ Jönköpings läns socialdemokratiska partidistrikt står för ett snaskigt frieriförsök till Dagens läsekrets. I en annons jämförs partiet och dess jämlikhetsprogram med i tur och ordning: Kyrkornas världsråd, jerusalemförsamlingen, Paulus och Kristus. Denna beblandelse kan endast ske i det andliga mörkrets svartaste källarskrubbar. Hör bara: "Det nya skattesystemet är ett steg på väg mot ökad jämlikhet. 'Bjud dem som äro rika... att gärna dela med sig' (1 Tim. 6). Kristus har sagt att vi alla äro bröder. Socialdemokratin arbetar vidare på den demokratiska vägen... ALLT FLER ÖVERTYGADE KRISTNA BLIR ÖVERTYGADE SOCIALDEMOKRATER." Denna senare övertygelse måste ske på den förfras bekostnad, därför att socialdemokratin har sagt NEJ till Korset, Uppståndelsen och Kärleken och JA till gudlöshet, laglöshet och världen med dess begärelse. ■

■ ■ Moskva har sagt klart nej till en trevare från pres. Nixon som yrkar på ömsesidigt vapenstopp till Mellersta österns stater. ■

■ ■ Efter första april får mellanöl inte säljas till ungdom under 18 år enligt en överenskommelse mellan livsmedelshandelns och bryggerinäringens organisationer. ■

MIDNATTS ROPET

MARANATA DU VÅR HERRE KOM

I DETTA NUMMER:

EN STOR VÄCKELSE DÅ FÖRSAMLINGEN ÄR BORTA

Av Åke Andersson

se sid. 5

MÖTESRAPPORTER FRÅN OLIKA DELAR AV LANDET

se sid. 6-7

STREJKER OCH MISSNÖJE

Av Berit Sollén

se sid. 9

PRÄSTEN BIKTAR SIG

se sid. 10-11

KÄNNER DU IGEN SALLY? JAG BLEV FRÄLST I FÄNGELSET

Hälsning från Sally Olsens fängelse-
och barnmission

se sid. 12-13

I NÄSTA NUMMER:

EN SPANSK PRÄST VITTNAR OM SIN OMVÄNDELSE.

Midnattsropet — organ för andlig väckelse i dag

utkommer med ett 20-sidigt nr varannan fredag.

Ansvarig utgivare är

ARNE IMSEN

I redaktionen:

LARS O ANDERSSON och

ULLA NÅSHOLM

Layout:

PER-ARNE IMSEN

Adressen till tidningens redaktion

och expedition är:

Box 6177

102 33 Stockholm 6

Telefonnummer:

Redaktion och expedition

Vx 34 06 35

Arne Imsen:

VARFÖR SKER DET SÅ LITET?

■ Känns frågan igen? Förmodligen har vi alla mött den, ty i alla kristna sammanhang kanstöps det för närvarande om vad som kan vara orsaken till att den andliga verksamheten sedan många år tillbaka på många håll förlorat sin attack- och genomslagskraft.

■ Man behöver inte vara någon speciellt begåvad strateg för att konstatera den definisiva stridsföringen. Uppehållande och underhållande religiösa aktiviteter övertygar absolut inte. Att de förmår engagera relativt många människor är i och för sig imponerande men utgör inte på något sätt ett tillförlitligt varumärke på äkta kristna kvaliteter.

■ Närkontakten med fientliga härsmakter verkar tafatta och vilseledande. I stort sett tycks de begränsa sig till kultiverade dialoger och diplomatiska freds- och samförståndsförhandlingar mellan parternas representanter. Direkt konfrontation och stridskänning vid fronterna blir allt ovanligare, och det är väl i sin tur en följd av att gränserna är utsuddade eller flyttade.

Har trons armé deserterat? Har de kristna svikit sin konung och lagt ner vapnen? Har de fegt och samarbetsvilligt accepterat fredsvillkor, som trots den förställda fiendens generösa löften, måste betyda fångenskap och andlig död för dem själva och den sak de företräder. Har de i all sin kärvånliga anpassningsiver, trots alla försäkringar om motsatsen, ändå fått betala *freden med friheten*?

Betyder stilleståndet vid fronterna kristendomens slutliga nederlag och dess reträtt ur vår nations framtida liv? Ska ekumenik och korruption lyckas passivisera trons armé och deformera den till oigenkännlighet? Har landets betrodde andliga nyckelfigurer fraterniserat sig med främmande makt? Opererar de i maskopi med fienden?

Mycket tyder på att härförarna har sänkt den blodröda segerfanan och bytt ut den mot helt andra banér och fälttecken. Vem har utfärdat contraordern och kommit med helt nya direktiv? Vem har anbefallt vapen och maktmedel, som saknar alla förutsättningar att kunna röja väg för nya segrar för Guds rike eftersom de defenitivt inte lämpar sig eller passar för trons folk? Den nya given fordrar nämligen en världsmedvetenhet som helt suddar ut den *kristna* profilen och utplånar dess identitet. Denna ödesdigra upplösningsprocess drivs systematiskt under många välkamouflerade aktiviteter på olika nivåer i när och fjärran.

Håller också de gamla, en gång så andligt livskraftiga väckelserörelserna på att formeras till en massiv, mot den levande väckelsekristendomen, verksam femtekolonn?

Visar det sig ända till syvende och sist att gemenskapsdörrarna som slogs upp och alliansbroarna som byggdes i kompromissernas atmosfär i verkligheten har *enkelriktad* trafik? Världen kom in i församlingen via den moderna tolkningen av församlingens relationer till och uppgifter i världen. Det förde bl. a. med sig ett nytt kulturellt, socialt och politiskt engagemang och en tolerantere syn på den materiella välfärden. Men har det blivit ett *utbyte*? Har församlingen nått ut i världen? Knappast!

Världen har förvisso inte blivit mer kristen men däremot är det uppenbart att församlingen har blivit alltmer förvärldsligad.

Den faktiska verkligheten talar för att den himmelske Konungens häroldar i tiden i realiteten avväpnats och ockuperats med list av makter anförda och ledda av fallna och blinda auktoriteter? Furstar och väldigheter driver sitt intelligenta fascinerande spel med den grå massa som behöver skådespel och religiösa ceremonier för att förgylla sin nattsvarta nyhedendom.

De världsliga makternas stöd och skydd kan under vissa betingelser te sig som framsteg och psykologiska segrar och kan tillfälligt matcha fram den lättlurade och oberäkneliga massans sympatier, men detta skökoväsande berusar och immuniserar människorna mot sanningens frälsande evangelium och multiplicerar förvisso följderna då domskatastroferna kommer.

Varför sker det så litet? Jo, landets kristna i alla läger är anfrätta av babylonisk skenreligiositet, och dess prästerskap har blivit framgångsrika religiösa krämare och stormän på jorden.

Jesus står utanför och klappar! Ska vi inte släppa honom in? Eller vågar vi inte en palatsrevolution?

En stor väckelse då församlingen är borta

Av Åke Andersson

En stor väckelse kommer, sedan församlingen tagits hem. — Var står det skrivet, hör jag många fråga. Jag skall inte be någon tro vad jag säger, om vi ej finner det i Guds ord. Men låt mig först påpeka, att jag inte syftar på Israels frälsning, fastän det är ju tydligt omtalat i Rom. 11:25 att den skall komma sedan hedningarna i fulltalig skara har kommit in, och det kan ej innebära något mindre än församlingens hemtagande. Inte heller tänker jag på den "väckelse", som torde åsyftas i Apg. 15:16 samt Joel 2:32 och som skall komma bland hedningarna, vilka ej förr hört om Herren, Jes. 66:19. Och ingalunda syftar jag på en väckelse bland folk, vilka tillförne haft tillfälle att höra och tro, ty någon sådan väckelse vet jag icke att bibeln talar om. Vad är det då för en väckelse? "*Då stodo alla jungfrurna upp.*" (Matt. 25:7.) Det blir en stor väckelse bland troende och Kristi bekännare, en allmän väckelse, ty de stod alla upp. Men det skall väl bli före Kristi tillkommelse, menar man, ty jungfrurna, de förståndiga, är ju Kristi församling som han skall hämta.

Mina vänner, brudgummen hämtar inte brudtärnorna, han hämtar bruden, och henne finner han inte sovande, ty då vore hon icke hans brud! Det blir inte så god tid att vakna, stå upp, göra lampan redo, samtala med dem som saknar olja och ge dem råd o. s. v., allt detta hinner man inte med när brudgummen kommer. Den som då är redo går med, och det går i

ett ögonblick, och de andra, som väl har liv — olja — genom tron, men de går genom eld, den stora bedrövelsens eld, eftersom de sov och inte var redo.

Vill man läsa Matt. 25 rätt, må man förbise den vilseledande kapitelindelningen. Matt. 24 och 25 utgöra ett och samma tal av Jesus och delningen i två kapitel är en olycka.

Jesus satt i natten på oljeborgen. När han lämnade templet på aftonen, talade han bebådande ord, om underbara, förfärliga tider. Senare syns hans starka sinnerörelse, då han sa sitt farväl till den arma staden, ha hindrat hans lärjungar från att vidare störa honom. Därför fick han sitta kvar i stillhet till sent på kvällen. Då vågade sig äntligen fyra av dem fram till honom och frågade, vad han hade sagt och om tecknen för hans tillkommelse och världens ände. Hans svar utgöres av Matt. 24 och 25. Det är ett tal utan märkbart avbrott, och som sådant bör det läsas.

I Matt. 24:44—51 talar han om sin tillkommelse, då den ene tjänaren väntar och vakar, den andre säger: "Min Herre kommer inte så snart", och börjar leva därefter. Så kommer Mästaren helt plötsligt. Då blir den otrogne tjänaren huggen i stycken. "Då skall det vara med himmelriket såsom när tio jungfrur" . . . Så fortsätter Herren: "Då." "Vara". Lägg märke till de orden. Ankomsten som en tjuv omtalas i de anförda verserna. Vid den ankomsten är det inte många vakna. Och när

de vakna har hämtats, är jungfruhopen som sov, hela hopen, kvarlämnad!

Det fanns en tredje grupp, en tjänare som vakade, som var salig, en hop som kunde ge upp ett anskri, och det gör man inte då man sover. Den skaran var det Herren tog. Men då de vakande och väntande for hem, då vaknade de sovande kristna! Det blir väckelse det! Vad finner vi då? Jo, att hälften av dem helt och hållet saknade liv. De hade ingen olja med sig. För den som då ej har livet, är det försent att få det. Fick de inte köpa olja? Hör: "Jag känner eder icke." Så sa brudgummen till dem då de kom tillbaka — det låter inte som om de fått köpa olja, eller hur?

Nej, den som har livet — olja — ska även om han har somnat bli frälst, emedan försoningsblodet gäller för både vakande och sovande, säger Paulus (1 Tess. 5:9, 10), men den som saknar livet söker frälsning försent sedan Herren kommit.

"O, du sovande kristenhet, ni sovande predikanter, sovande församlingsmedlemmar. Många ibland eder är inte endast sovande, utan är utan liv, och det ska bli en förfärlig väckelse för er. Ty även ni ska vakna, men inte till frälsning utan för att inse ert självbedrägeri, vakna till grämelse och bortgång från Herrens ansikte. Här gick det aldrig att tala väckelse till er, det tog ni anstöt av, men då ska ni anropa deras hjälp, som har det liv som ni saknar, men då är det försent att börja bedja om förböner. Amen!"

Tron, dess fundament, hinder, funktion och konsekvenser blev det genomgående temat under den missionsresa till Markaryd och Vetlanda som ARNE IMSEN tillsammans med LASSE O. ANDERSSON, BARBRO STEN och ULLA NÄSHOLM gjorde första veckan i februari.

Ja, man öppnade eld redan fredagen den 30 jan. Då var

så att åhörarna tvingades ta ställning för eller emot. Många förstod att nu måste vi göra allt för att riva ned otrons fästet och rädda själar för himlen.

Tisdag var första möteskväll i Vetlanda. I den fullsatta NTO-lokalen talade broder Imsen om trons fundament. Han konstaterade attotron har sin bästa bundsförvant i okunnigheten och att flertalet i vårt land har fått sin kunskap om Jesus ifrån Kristi fiender.

vi med övertygelse sjunga: "Det skall bli några stjärnor i kronan jag får!"

Så kom söndagen, den sista dagen i högtiden. Man hade en känsla av att nu skulle vad som helst kunna ske. Söndagens möten skulle kunna karaktäriseras som stora eftermöten, där många mötte Gud till frälsning, förnyelse och frigörelse. All ära till Jesus!

Nils-Göran Nilsson.

MALMÖ • HASSLÖ •

Guds ord verkar för krosselse,

det Malmö som drabbades. Malmö lär ju vara ett "hårt fält", men mycket folk hade samlats och Guds ord verkade. Man kunde klart förnimma att Jesus är Herre även där. Han skall föra verket fram till ett segerrikt slut.

I Markaryd hölls tre möten under lördagen och söndagen. Till mångas förvåning kunde man notera publikrekord för den ljusa och vackra matsalen vid Markaryds grundskola. Här skulle nu Ordets livgivande bröd delas ut. Arne Imsen och stockholmsevangelisterna tillsammans med Conny Strömgård och vänner från Nybro predikade, sjöng och vittnade

I de tre därpå följande mötena utpekades trons hinder. Det var ett för uppbyggnaden nödvändigt nedbrytande arbete. Allteftersom motståndsblocken och speciellt motståndsfästena i våra egna liv maldes ned tilltog den underbara böneatmosfären där tron kan utvecklas.

Men tron måste ju sättas i funktion. Det var också Imsens budskap på lördagskvällen, och det gick rakt in i åhörarnas hjärtan. Man fattade sina beslut. Jag vill bli själavinnare, en andlig far eller mor. Och medan vi sjöng kören "Skall det bli några stjärnor i kronan jag får?" kom en stor skara fram för förbön. Sedan kunde

"Då Herren återupprättade Sion, då voro vi såsom drömande. Då blev vår mun uppfylld med löje och vår tunga med jubel. Då sade man bland hedningarna, Herren har gjort stora ting med dem." Ps. 126: 1—2.

Dessa psalmistens ord blev helt plötsligt mina egna. De kom mig så starkt, så levande då jag kom in i den lilla trevliga lokalen på Hasslö, som rymmer ett 75-tal personer; lokalen är dock för länge sedan för liten. Här förnam vi att vi stod på helig mark, och att Herren hade gjort stora ting. Gud gör aldrig något halvgjort, in i minsta detalj är han den

suveräne, den allsmäktige och evige.

Att komma tillbaka och se vad Herren har gjort på Hasslö, och vad som håller på att ske var en underbar upplevelse. Från tre nyfrälsta har Herren ökat skaran till omkring ett 40-tal. Alla var nyfrälsta, utom 5—6 stycken, som tidigare tillhör Jesus och nu fått förnya förbundet med sin Herre.

Då den helige Ande besöker

som alla bör ta vara på, att man en dag ej upptäcker att Herren har gått förbi.

Vilken glädje och hänförelse som uppfyllde dessa nyfrälsta, de jublade och sjöng inför Herrens ansikte. Hur stort är det inte att nästan alla är andedöpta, fyllda med Guds väldiga kraft som driver ut all räddhåga och människofruktan. Herren delar ut sina gåvor och rustar skaran till helig strid. dem; att få fler med på himla-

vägen, ja hela Hasslö till korsets fot.

Att se dessa vänner hur de följde med då br. Kåre läste Guds ord för dem var en upplevelse. Ja, stora ting har Herren gjort. Om man idag ska tala om fiskare på Hasslö, tror jag att de har fler människofiskare än andra. Och de sista veckorna har ännu fler fått uppleva att Jesu blod renar från all synd. Dessa nyfrälsta vänner har tidigare tjänat

MARKARYD • VETLANDA

Frälsning, frigörelse och andedop

en plats på detta sätt går det ej förbi oförmärkt. Alla måste se det som Herren gör. Det är inte svårt för den ofrälste att konstatera att något speciellt sker. Man måste ta ställning för eller emot — frivilligt eller ofrivilligt. Den helige Ande har bara ett mål; att förhärlika Jesus. En dag faller syndaren, den helige Ande har utfört sitt verk.

Många stormar har gått fram över Hasslö. Man har skakats av många tragedier, nu skakar himmelens Gud om människohjärtan. Det är någon som sagt: Gud går genom bygden, en sådan besökelse är något

På lördagen då vi kom hade de haft bön och fastedag, för många var det deras första erfarenhet av den vägen. Efter det gripande väckelsemötet var det bönenatt till fra mpå morgontimmarna. Vilken seger; fem av dessa nyfrälsta fick uppleva sitt andedop, det var underbart att vara med och höra hur de tillsammans fröjdades inför Herren över vad som sker.

Broder *Kåre Mörkestöl* är Herrens redskap psom tillsammans med *Elisabeth Olsson* och vännerna kämpar det heliga kriget. Det var en enda sak som hade betydelse för

synd och värld. Då Jesus fräls-te dem, upplevde de ett radikalt byte på hjärtats tron, nu är hela deras väsen fyllt med den himmelska lovsången, allt är nytt för dem. De samlas och har sångövning för att lära sig sjunga de härliga maranata-sångerna, allt för att bli bättre skickade att tjäna Jesus.

Du som läser detta. Herren är densamme var du än befinner dig. Han är ej beroende av geografiska gränser. Då Jesus dog på Golgata vann han en evig frälsning. Den är gränslös och kan mottagas endast av nåd. Tro på hans ord och du blir frälst. *Forts. på sid. 16*

Frimodigheten har med sig stor lön

Av Gunno Andersson

”Jag har en månads fängelsevistelse p. g. a. värnpliktsvägran bakom mig. Några erfarenheter rikare...”

Religion — ett belastat ord, med många olika definitioner, men ändå någonting som varje människa utövar på något sätt. För mig är religion likvärdigt med ett friskt, levande gudsumgä. Oersättligt. För många andra är religion ett virrvarr av olika läror, något diffust. Religionens kännetecken är människans strävan till en högre makt, en Gud. I den levande kristendomen är det Gud som söker den vilseledda människan. En död religion är endast en de fem sinnenas tjusning, men levande kristendom är andligt pånyttfödande. Detta är människans djupaste behov. Hon behöver en Frälsare. Men det finns bara en fullgod sådan, Kristus Jesus.

Vi grips många gånger av vanmakt när vi tänker, hur skall vi kunna ge våra medmänniskor del av Livets bröd och vatten? Vi ser sekulariseringen i och utanför församlingarna, som mer och mer liknar intresseklubbar. Samhället kräver ett större socialt inslag i verksamheten. Det går pastorn på huvudet. Evangelium kommer i bakgrunden, utvattnas och mister sin effektivitet. Men observera, dessa saker går att samordna, låt dem gå hand i hand, med evangelium ett steg före.

När jag sitter och skriver dessa rader har jag en månads fängelsevistelse p. g. a. värnpliktsvägran bakom mig. Några erfarenheter rikare. Tänk vad

en gitarr och några enkla läsarsånger kan uträtta. T. ex. en måndagskväll går jag till en av förläggningarna, sjunger några sånger tillsammans med killarna. Sedan kommer frågorna, och det är bara att svara så gott man kan. Dom vill ha någonting annat, söker efter något. Vad skall fylla ut tomrummet i deras hjärtan? Jo, ett sant evangelium.

Vi måste närma oss nutidsmänniskan, som sitter bakom sitt bepansrade skal. Umgås med dom på ett naturligt sätt, utan alla religiösa choser. Låt oss alltså vara frimodiga och sprida evangelium, individ till individ, det ger resultat. Låt all vanmakt och otro ge vika. Gå på i Jesu namn!

I SKELLEFTEÅ går Herren fram. Guds Ords förkunnelse åtföljs av tecken och under. Sista veckorna har tre blivit frälsta och sex stycken andedöpta. Bönemötena är plötsligt välbesökta av ivriga och hängivna bönemänniskor. Församlingsmedlemmarna börjar upptäcka bönens väg, makt och liv. Vi upplever att bönelivet,

som aldrig går att kommandera fram, håller på att födas fram. Lovet och priset och äran tillhör vår Gud och Lammet.

Halleluja!

I UMEÅ fick evangelisterna tillfälle att sjunga på ett ålderdomshem. De blev mycket väl mottagna, och efter några dagar kunde följande insändare läsas i ortspresen:

Insändare i Västerbottens-Kuriren:

HUSMOR HAGABORG

Husmor har så många gånger tidigare givit bevis på sitt intresse av att öka trevnaden för oss här på Hagaborg. Nu kommer undertecknad med en begäran att husmor ännu en gång skulle låta de här Maranata-flickorna som sjöng så trevligt för någon vecka sedan återigen uppträda.

En av de många

STREJKER OCH MISSNÖJE

Av Berit Sollén, Västerås

Strejk, strejk, vi hör och läser mycket om strejk i dessa dagar, både i vårt eget land och runt om i världen. Det ser inte ut att finnas så många nöjda arbetare. Högre löner, bättre arbetsvillkor, och humanare arbetsatmosfär vill de ha.

En människa utan Jesu frid blir missnöjd. Jesu frid är det enda som här i världen kan ge oss små jordevandrare verklig mening med livet. Att födas, växa upp, arbeta några år, sedan åter bli stoft, är det bara det? *Nej!* Tack och lov! Guds son, Jesus Kristus har gett oss ett förmånserbjudande, om vi tror på honom ska vi inte förgås utan få evigt liv, alltså leva för alltid. Inte i en värld av våld och strejk och klagan, utan i en värld där inte något missmod finns. — Tänk ingen klagan, nog vill väl du, som ej har Jesu frid, ta emot detta erbjudande.

Sedan du tagit emot Jesus som din personlige Frälsare, han som förbarmade sig över just dig, förlät dig all synd, får du gå in i ett arbetslag som aldrig behöver knorra över arbetsgivaren. Du får söka vinna andra för Jesus. Och du blir en nöjd arbetare. Jesus ger var och en den uppgift som passar efter den gåva han gett, allt efter sin visdom.

Vad mera, vi får en Hjälpare, den helige Ande som ska ge oss ork och kraft att vara Jesu arbetare. Och lönen är rik välsignelse här i livet och verklig tillfredsställelse. Ingenting av vad affärernas skyltfönster kan visa upp, förmår att ge oss den glädje vi söker. Men Jesus har det som människan i dag längtar efter.

Arbete i Jesu vingård ger hög lön — bra arbetsvillkor — god arbetsatmosfär. Sedan när arbetsdagen är slut, vila i Guds himmel. Evigt liv.

vittna om Jesus, t. ex. de flesta av oss har väl vid något tillfälle blivit erbjuden en cigarett, och visst är det mycket enklare att bara säga: "Nej tack, jag får sådan rökhosta." Då har du ju klarat dig undan en i ditt tycke pinsam situation. Du slapp alltså säga att Jesus löst dig från nikotinbegäret. Men du skall veta att kompromissvägen leder dig fel. Du tjänar inget på att blygas för Jesus. Jesus säger själv i Luk. 9: 26: "*Den som blyges för mig och mina ord, för honom skall Människosonen blygas när han kommer i sin och sin faders och de heliga änglarnas härlighet.*"

Kanske just du tycker som en dam jag nyligen hörde om. Hon hade mycket religiösa föräldrar, och tyckte särskilt bra om en grannfamilj, därför att de var religiösa, men de visade det inte och man kunde inte se det på deras uppträdande. Efter gudstjänsten spelade man poker med en anseelig summa pengar som insats. Det var mycket roligare än att offra dem till Guds verk. Du förstår väl själv hur fullständigt galet detta är, och egentligen tycker man bara synd om sådana människor, för deras väg leder inte till himmelen.

Jesus säger ju själv i Luk. 9: 23: "*Om någon vill efterfölja mig, så försake han sig själv och tage sitt kors på sig var dag, så följ han mig.*" Vi kan alltså inte kompromissa med bibeln. Inte om vi skall till himmelen i alla fall. Och dit vill vi väl allesammans? Du skall veta att vägen till bot och bättring är öppen för dig.

Du som är ung. Tag emot Jesus som din personlige frälsare, vänta inte tills du blir gammal, för då blir det i alla fall inte av, och du går miste om många härliga upplevelser med Gud.

Gör slag i saken nu.

MARANATA.

Har du ett harmoniskt gudsförhållande?

Av Lars-Göran Wahlström, Stockholm

Kan du av uppriktigt hjärta säga att du lever i ett rätt Gudsförhållande? Eller kompromissar du hellre med världen? Tillstår du på arbetet, i

skolan, eller ute i det dagliga umgänget med medmänniskorna att du är frälst, tillhör Jesus och går på Maranatomöten...

Det finns många tillfällen att

Prästs

Joseph Zacche

Jag föddes i Venecia i norra Italien den 22 mars 1917. Vid tio års ålder blev jag sänd till ett romersk-katolskt seminarium i Piacenza och efter tolv års studier prästvigdes jag den 22 oktober 1939. Två månader därefter sände mig min föreståndare, Cardinal R. Rossi till Amerika som biträdande pastor i den nya italienska kyrkan, den högheliga Modern Cabrini, i Chicago. Mitt enda bekymmer och min enda strävan var att vara påven till lags.

Det var en söndag i februari 1944, då jag av vissa orsaker lyssnade till ett religiöst program. Min teologi blev skakad genom en text, som jag hörde: "Tro på Herren Jesus Kristus och du skall bliva frälst." Därför att det inte är synd mot den Helige Ande, att tro att man är frälst.

30-dollarsmessa

Ännu var jag inte omvänd, men mitt sinne var fullt av tvivel beträffande den romerska religionen. Jag började att bekymra mig mer för Bibelns undervisning än för dogmerna och påvens bullettioner. Fattiga per-

**Jag kunde inte
längre tillhöra
romersk katol-
ska kyrkan för**

"Varje gång jag såg det stora krusifixet över altaret, tycktes det mig som om Kristus förebrädde mig och sa: 'Du stäl pengarna från fattigt folk och arbetare genom falska löften...'"

en biktar sig

berättar själv om sin omvändelse

soner betalade mig varje dag fem till trettio dollar för tjugo minuters mässa, därför att jag lovade befria deras anhörigas själar från skärselden. Men varje gång jag såg det stora krucifixet över altaret, tycktes det mig som om Kristus förebådade mig och sa: "Du stjäl pengar från fattigt folk och från arbetare genom falska löften. Du undervisar i läror som är mot min undervisning. De troendes själar går inte till en plats med pina, för jag har sagt: *"Saliga äro de döda, som dö i Herren härefter. Ja, säger Anden, de skola få vila från sitt arbete, ty deras gärningar följa dem"* (Upp. 14: 13). Jag behöver inte upprepningar av offret på korset, för mitt offer var fullständigt. Mitt frälsningsverk var fullständigt och Gud stadfäste det genom att uppväcka mig från de döda. *"Ty med ett enda offer har han för beständigt fullkomnat dem som bliva helgade"* (Hebr. 10: 14).

Om ni präster och påven har makt att befria själarna från skärselden med mässor och avlat, varför väntar ni då tills ni får en gåva? Om ni ser en hund

som bränner sig på en eld, inte väntar ni tills ägaren kommer med fem dollar för att ta hunden därifrån?

Påven — Kristi ställföreträdare

Nu kunde jag inte längre ställa mig fram med Kristus på altaret. När jag predikade att påven är Kristi ställföreträdare, Petri efterträdare, den osvikliga klippan över vilken Kristus byggde sin kyrka, en röst tycktes förebåda mig och säga till mig: "Du såg påven i Rom; hans enorma och rika palats, hans soldater; människorna som kysste hans fötter. Tror du verkligen att han är min representant? Jag kom för att tjäna folket, jag tvådde människornas fötter; jag hade ingen plats att vila mitt huvud. Se på mig på korset! Tror du verkligen att Gud har byggt sin kyrka över en man, när bibeln tydligt säger att Kristi ställföreträdare på jorden är den Helige Ande och inte en människa? (Joh. 14: 26.) Och denna klippa var Kristus. Om romerska kyrkan är byggd på en människa, då är den inte min kyrka."

Kyrkans dogm kom före bibeln

Jag predikade ännu att Bibeln inte var tillräcklig för tron, och att vi behövde traditionen och kyrkans dogmer för att förstå Skrifterna. Men då sa ännu en gång en röst inom mig: "Du predikar mot Bibelns undervisning; du predikar dumheter. Om de kristna behöver en påve för att förstå Skrifterna, vad behöver de då för att förstå påven? Jag har fördömt traditionen, för alla kan förstå utan den vad som är nödvändigt för personlig frälsning: *"Men dessa har blivit uppskrivna för att I skolen tro att Jesus är Messias, Guds Son, och för att I genom tron skolen hava liv i hans namn."* (Joh. 20: 21.)

Maria, helgonen eller JESUS?

Jag undervisade mitt folk att gå till Maria och till helgonen istället för att gå direkt till Kristus. Men en röst inom mig frågade: "Vem frälste dig på korset? Vem betalade din skuld och utgöt sitt blod? Maria, helgonen eller JAG, JESUS? Du och många andra präster tror

Forts. på sid 17

jag kunde inte tjäna två herrar, påven och Kristus.

Jag kunde inte tro på två motsägande läror, traditionen och

bibeln. Jag har valt Jesus och bibeln.

Kära läsare av Midnattsropet!

Då jag var hemma i Norge var jag fast köpare av Midnattsropet och jag var mycket intresserad av vad Gud gjorde i Maranataförsamlingarna i Sverige. År 1967 deltog jag i bibelskolan och jag glömmmer aldrig vad jag där fick uppleva. Under denna tiden lärde jag mig uppskatta broder Imsen och församlingen i Stockholm.

Nu har Gud på ett underbart sätt och till allas förundran — inte minst läkarnas — rest mig upp och givit mig krafter. Och han har givit mig det privilegiet att få vara en liten medarbetare i det gigantiska andliga arbete som drivs av Herrens tjänarinna Sally Olsen i Puerto Rico.

Sallys arbete

Det ligger mig verkligen om hjärtat att berätta för er något av vad hon har fått utföra genom Guds väldiga kraft. Jag har redan varit här en tid och på nära håll sett vad denna kvinna kan utföra. Det kan få andra att gråta över sig själva.

Hon arbetar bland de lägsta i samhället — bland mördare, tjuvar och andra kriminella av värsta sort. Dessutom tar hon sig an fångarnas hemlösa barn. Förutom dessa håller hon kontakt med en hel del människor i slummen.

Hennes dag börjar kl. 6. Inte lång tid därefter börjar telefonen ringa och hon ger besked åt alla håll. Det är en ström av människor som uppsöker henne här på Rose of Sharon. Hon har över 60 barn här — ett av dem skall börja på universitetet i höst. Hit till barnhemmet kommer fångar som behöver hjälp vidare, hit kommer mödrar — fattiga som rika. Alla skall samtala och konferera med Sally och det kan ibland ta flera timmar. Det kunde ta knäcken på oss men Sally håller ut. Senare på dagen tar hon bilen och åker till stan, där har hon mycket att uträtta.

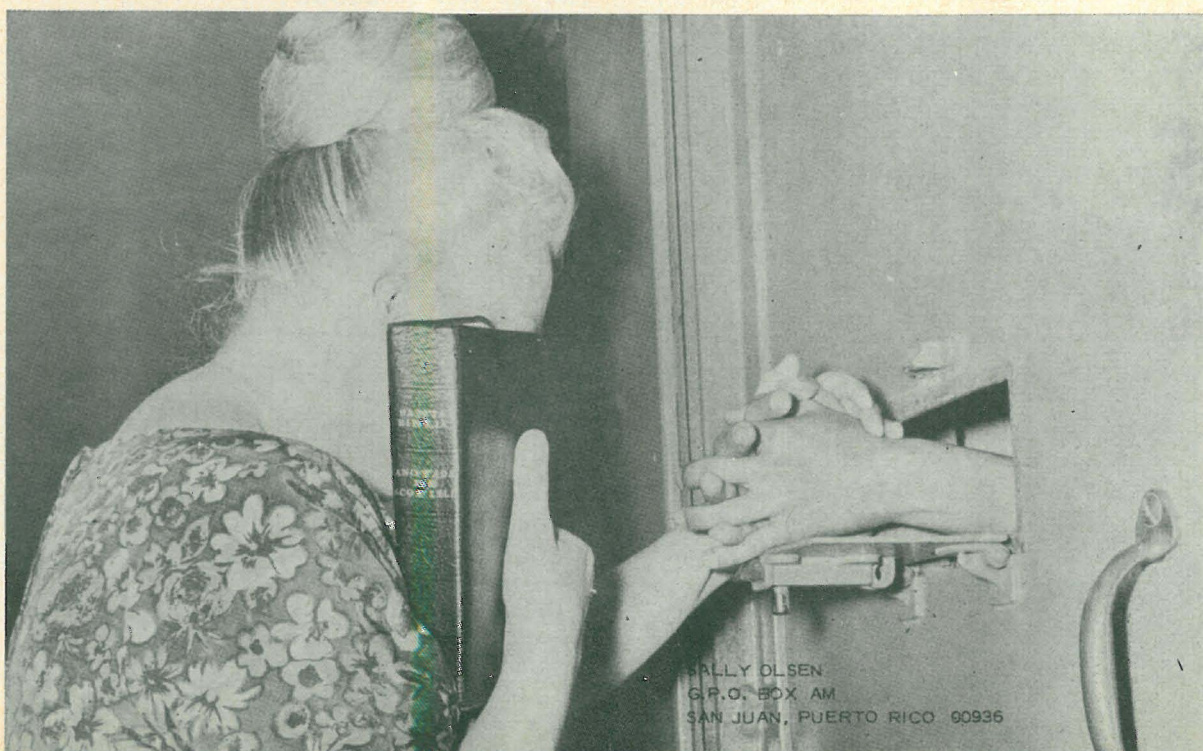
En morgon för lite sen åkte hon och var i en annan stad innan kl. 8. Kaptenen på en stor flotta där hade väddat till henne om att hjälpa en ung marinsoldat som hade kommit

"Känne Jag ble

En hälsning från S

i klammeri med polisen. De bad henne enträget att använda sitt inflytande på domare och rättegång. Det var en stor upplevelse för mig att vara med om rättegången. Jag iakttog domaren och Sally medan hon talade denna ringa mannens sak och beskrev hans nöd. Jag kände Guds närhet lika mäktigt som på ett härligt bönemöte. Domaren såg mycket respektingivande ut och han var en av de mest fruktade, men under bön till Gud fick vi se hur denne stränge herre blev förvandlad. Pojken kunde ha fått upptill 10

Sally Olsen ber för en av fångarna

SALLY OLSEN
G.P.O. BOX AM
SAN JUAN, PUERTO RICO 00936

Lu igen mig, Sally? "frälst i fängelset"

sens "fängelse och barnmission" i Puerto Rico

års fängelse — så vår glädje var stor då domen föll och han blev frikänd. Sally tog ansvaret för honom och det blev godkänt. Vi prisade Jesus för segern.

Maranatomöte i fängelset

Ni skall också få vara med om ett äkta Maranatomöte i ett av de stora fängelserna här. Hon har flera församlingar i fängelserna, i anstalterna och i fånglägren och ni må tro det är jubel över frälsningen i Lam-mets blod och tacksamhet för frigörelsen från djävulens makt.

Ibland när vi kommer till en av dessa platser kan vakten vid fängelseporten vara ny och vill neka oss tillträde. (I vanliga fall har ju ingen tillträde.) Då säger Sally med ett leende: — Om du visste vem du talade med öppnade du genast. Jag tillhör här. Jag är Sally. — Strax öppnas de stora järnportarna och vakten hälsar glatt.

När vi kommer in på den stora gårdsplanen kan vi höra en mäktig sång från tredje våning. Där uppe är mötet redan i full gång och Sally går till mikrofonen när vi kommer in i möteslokalen. Då förstår man genast att denna kvinna är uttagen för denna väldiga gärning i Guds rike. Fångarna blir som vax när hon talar och hon

predikar Ordet så det gnistrar. Jag har hört Sally i Oslo innan jag kom hit men här är hon i sitt esse.

I eftermötet kan det komma 20—30—40 fångar gråtande fram och lämna sig åt Jesus. Vilken syn! Må Gud få hjälpa oss alla till att stödja detta fruktbärande arbete! Det ser ut som var enda en blir härligt frälst på en gång, för i tro griper de tag i den enda räddningslina som blir kastad ut. Halleluja!!! Många av dessa är nu pastorer och ivriga själavinnare. Jag har redan sett flera av dem. Vilka pingstpredikanter! Tänk om alla var lika brinnande som dessa f. d. fångar.

Känner du igen mig, Sally?

Då vi kom ut på gatan från den här omtalade rätttegången mötte vi en ung, mycket elegant man, som frågade:

Känner du igen mig, Sally?

Hon var först inte säker men han hjälpte henne när han sa: — Jag blev frälst i fängelset och är bevarad hos Gud. Halleluja!

Han strålade som en sol.

Så här kan jag berätta och berätta. Orsaken till att jag går i detaljer på detta sätt är att jag vet Sally har många vänner i Sverige som sätter stort värde på att få höra detta.

Barnen på hemmet är ett kapitel för sig. För ett tag sedan fick jag vara med henne när hon tog två av barnen till sitt förra hem för att hälsa på hos sin bästemor. Deras far, som sitter i fängelse dömd för mord på sin egen fru, besökte vi också samma dag. Jag måste berätta lite hur detta hemmet såg ut för det var det eländigaste jag någonsin sett. Huset var gjort av rostiga bleckplåtar, fulla av hål. Det är mig en gåta hur de kan klara sig med sådant hus här som det är rena skyfallen varenda dag. Grisen var kopplad precis utanför dörren. Flugor och moskiter höll på att äta upp oss och stanken var förfärlig. Där tassade hela familjen barfota runt mitt i all smuts.

Sally delade ut mat till alla. Hon har utdelning av alla slag och det verkar som hon har ett enormt lager att ta från. Det har hon inte men hon ger tills det är bottenskrapat. Gud ser det och hjälper henne. Det är ett mirakel att det går men Gud är de faderlösas försörjare. Jag har sett hur Gud kommer henne till hjälp på de underligaste sätt. Hon vilar i Gud i allt och man kunde tro att hon inga bekymmer hade. Men det är med Guds kraft hon hålls uppe i tro.

Barnaskaran växer ständigt och syster Sally måste nu bygga ut. Hon är i stort behov av matsal, kök, tvättstuga och en ny buss. Har Herren gjort det möjligt för dig att hjälpa så gör det i Herrens Jesu namn. Om du själv skulle få tillfälle att se Rose of Sharon ville du skynda att ge Herren din gåva. Du skall få igen i de rättfärdigas uppståndelse.

MARANATA!

Herren kommer — trösten då varandra med dessa ord.

Hälsningar från syster *Kitty*, den lyckliga i Kristus Jesus.

Toner ur töcknen

Längtan — Vad är det? — En ton ut ur töck-
nen —

ett Klagande lamm uppå villande stig —
en irrande andes röst ut ur öknen,
hopplösa rop om himmelens frid? —

Gnistor, som springa
ur flammande bålen
uppåt sig svinga —

lyser men slocknar i sky.

Bränder, som falla bland glödheta kolen —
Brinner, blott brinner, men kan icke fly. —

Längtan — vem är du, som suckar ur djupen,
som ropar ur öknen och brinner på bål?

Jag frågar dig äntligt vid bråddjupa stupen:
Vad är då din strävan, vad är väl ditt mål? —
I vårflodens tider

stanna vid bäcken,
när aftonen lider

där lyssna och hör:

Svårtydda toner, sägs spelad av näcken,
jublar och lockar men slutar i klagan och dör.

Vem är du, som lockar, som beder och klagar,
som jublande sjunger men tystnar i gråt?
Vem är du, som ständigt så hetsande jagar
en jordbunden ande på enslig stråt? —

Vad var det jag hörde
vid bråddjupets rand,
en stämma, som rörde
mig åter och åter:

"Kom åter, min son, ifrån främmande land.
Kom åter, mitt barn. — Jag FÖRLATER!"

KRISTOFFER KRISTOFFERSSON

BOKNYHETER!

BESEGRAD GENOM KÄRLEK Av NICKY CRUZ

- Jag var full av bitterhet och hat. Jag var tjuv, jag rånade, misshandlade, ljög, bedrog, jag levde i ghetto.
- Jag brände ansiktet på mina fiender.
- Jag stack ner folk med stilet och var ständigt jagad av polisen.
- Jag befann mig så långt nere i avgrunden som man kan komma.

- Jag kommer aldrig ut, tänkte jag.
- Psykiatern förmådde ingenting.
- Men Gud planerade i mitt liv. Han sände en mager landsortspredikant i min väg. Men jag spottade honom i ansiktet.
- Min kamp de sista dagarna var dramatisk. Ända tills jag föll i gråt.

Pris: häft. 14: — kr

ÖGONVITTNEN OM JESUS FRÅN NASARET

De fyra evangelisternas vittnesbörd om Jesus — i sammandrag Pris: häft. 7: 50 kr

Klipp och sänd till

Midnattsropets Bokförlag AB, Box 6177, 102 33 Stockholm. Tel. 08-34 06 35

☐ Besegrad genom kärlek

☐ Ögonvittnen om Jesus från Nasaret

Namn

Adress

Postadr.: nr

Kontakt

med läsare

JAG SÅG JESUS I EN DRÖM

Av någon anledning kom jag att läsa något ur en andaktsbok. Där talades om en domens dag också för dem som inte kommer under någon dom, utan har övergått från döden till livet. Den dag då det ska visa sig hur vars och ens verk är. Den dagen skall göra det kunnigt, ty det skall uppenbaras i eld, hurudant vars och ens verk är, det skall elden pröva. 1 Kor. 3: 13.

Hjärtats mest hemliga tankar skall uppenbaras. Den dagen då hela universum skall få veta sanningen om alla dina hemligheter.

Det hela var skildrat på ett tragiskt sätt. En svår ångest kom över mig. Jag grät och bad, Herre låt inte allt brinna upp.

Ett par dagar därefter hade jag en underlig dröm. Jag drömde att jag var i himmelen. Jag var klädd i snövit skrud. Framför mig hade jag ett mindre bord. Där låg juveler i vitguld med gnistrande ädelstenar. Detta hade jag fått som belöning, efter vandring i tro. Jag lyfte på dem, de var lätta som dun. En underbar tacksamhetskänsla fyllde mitt inre. Plötsligt stod Jesus vid min sida. Ord kan ej tolka hans förklarade gestalt. Han var så ung. Med låg och behaglig stämma sade han till mig. "Du har lidit så mycket för mig, så du kan få martyrernas krona." Jag såg hur martyrkronan sänktes ned på bordet. Det var en diamanthärla, den skönaste jag skådat. Jag stod som förlamad, jag — martyrkronan.

Jag tycker det är så underbart, att redan här ha fått se något av den himmelska härligheten.

Jag drömmer inte om några kronor — allra minst martyrkronan. Men jag längtar att se Jesus först av allt.

Helena

★

BARNEN LEKER SPERMIER! (Sexlektion på nytt sätt!)

Denna motbjudande (i allra högsta grad!) rubrik i Expressen den 4.1 med bilder av barn i 7—8 års ålder "lekande" med de vuxna på golvet — en ny sexualundervisningsmetod för "framtida behov" läste signaturen och kan bara konstatera, att svenska folket är på glid *moraliskt* och tycker synd om det uppväxande släktet!!!

Var finns de oskuldsfulla tiderna, då barn fick lära sig bedja aftonbönen — höra vackra sagor och mycket annat fint? Skall detta fina, rejäla folk bli ett sexhungrigt folk, som har bara en tanke: samlag, gruppsex m.m., ett svineri i kärlekens namn!

Detta vackra som Gud skapat mellan man och kvinna skall nedsmutsas och det naturliga har blivit *onaturligt!* Äktenskapen skall bl. a. "förnyas" med lösa förbindelser hit och dit — precis som t.ex. stenåldersfolket gör i Nya Guinea!

Svenska folk! Stig upp ur Eder förnedring och visa världen att det finns moral och kultur i detta underbara land som är det *främsta* socialt och i hjälpverksamhet till U-länderna!

Gud har av nåd givit Sverige så många fredens år och detta välstånd — då är det vår *skyldighet* att värna om alla de *nådegåvor* som vi fått!

"En Maranatasyster
i Norrland"

Upplev friden...

Av NILS EKLUND

Som en brusande
fors
hejdlös i sitt
lopp,
stormar oron
i folkhavet
fram,
ondskan tilltar
med hast
jorden mognar
till skörd
Domsbasunen
från det höga
blir hörd...

Ack ve,
men vad
händer väl då — ?
Eldslågor upp
genom rymden
slå...
Upplösas skall
denna syndfulla
jord,
där man förkastat
GUDS ORD
och Guds Sons
dyrbara blod...

Men fly
då min syster
min broder
och vän,
fly ifrån
skuggornas dal.
Fly till den
Ende
som verkligen
kan
hjälpa dig
genom
ända fram,
till Guds
Strålande, underbara
sal...

"GUD HAR INGEN ELRANS"

Segerrapport från Linköping genom Daga Henriesson

"Inga vackra kyrkor, inga tempel, men i stugorna det trängsel var..."

Denna gamla sångstrof passar mycket väl in hos oss här i Linköping. Med mycket stor glädje och tacksamhet kan vi i den lilla Maranagruppern efter tre helgers möten i egen lokal ge Er, Midnattsropets läsare, en härlig segerrapport. På ett förunderligt sätt har Herren lett allt in i minsta detalj. Av Linköpings stad har vi för en mycket billig penning fått hyra ett helt hus i ett s. k. rivningskvarter. På endast ett par månader har vi med hjälp av frivilliga krafter fått en enkel men fullt ändamålsenlig och trivsamt lokal. Även om vi i den yngre generationen icke upplevt gamla tiders stugmöten, så är jag förvissad om att det då var ungefär som vi nu har det med kaminer och kakelugnar!!! På nedre botten i huset har av en tvårumslägenhet blivit en lokal med c:a 50 sittplatser. Stolarna fick vi till skänks av Örebroförsamlingen. Ett varmt tack till Er vänner!! Lysrör fick vi också gratis från annat håll och övrig inredning har vi

själva ordnat. I övervåningen har vi inrett bostad på rum och kök, där en av våra ungdomar bor och sköter om "vårt" hus.

Den 14 febr. samlades vi till första offentliga mötet och hade ett 15-tal ofrälsta med oss. Redan från början upplevde vi Guds närhet på ett underbart sätt. Den 22 febr. hade vi det andra mötet och fick då bedja med två unga pojkar. All ära till Jesus! Även i det mötet hade vi 15—20 ofrälsta ibland oss. Söndagen den 1 mars skall vi sent glömma. Kl. 15 samlades vi till bön och bibelstudium och firade Herrens måltid. Broder *Raimo Muistama* från Norrköping delade Ordet med oss och poängterade speciellt nödvändigheten av att vårt böneliv fungerar så som Herren vill. Vänner från Kisa, Vetlanda, Motala, Åtvidaberg och Norrköping delade gemenskapen med oss till rik välsignelse och uppbyggelse för oss alla. Till kvällsmötet kl. 19 fick vi förstärkning från Stockholm genom bröderna *Göran, Clarence och Svante*. Redan från början av mötet kände vi att ström-

men från ovan var fullt påkopplad. Gud har sannerligen ingen elransonering... Tack och lov! En liten kommentar från en av de ofrälsta säger ganska mycket: "Här är ju lika farligt att komma in som att komma i närheten av en högsämningsledning!!" — Redan då vi sjöng den första sången kom en ung flicka fram och vi fick bedja för henne. "Inga ritualer, allt var enkelt, men Guds kraft var mäktigt uppenbar..." Vad var mera naturligt än att jubel och lovsång uppfyllde hela rummet och vi fick prisa och tacka Honom som i sin nåd givit oss en vidöppen dörr just i denna del av vår stad, där många av samhällets olycksbarn hamnat.

På tisdagar samlas vi regelbundet till bönemöten i "vårt" kära "Maranatahus", där vi verkligen på ett speciellt sätt erfarit Guds sanktion och välsignelse över vårt arbete. Vi är endast ett 10-tal vänner i gruppen men vi kämpar endrättigt i tro och bön och är förvissade om att Han som givit oss denna åkerteg skall ge oss alla kraft att föra Hans verk till seger.

PRENUMERERA NU!

Använd kupongen till höger. Betala när inbetalningskortet kommer.

Prenumerationspriset är:

Helår 33:—, halvår 17:—, kvartal 9:—. Lösnummer 1:50. — Till Finland, Norge och Danmark är priset detsamma som i Sverige. Gåvor till tidnings- och traktatmissionen mottages med tacksamhet. Postgiro 57 16 20.

Jag prenumererar på Midnattsropet och betalar när inbetalningskortet kommer
☐ Är ny prenumerant

År 1970:

☐ kvartal 9 kr.
☐ halvår 17 kr.
☐ helår 33 kr.

Efternamn

Förnamn

c/o

Gata, Box, Postlåda etc.

Post-nr

Postanstalt

Frankeras ej
 M. R. betalar
 portot

Till
MIDNATTSROPET
 Pren.avd.
 Box 6177
 102 33 Stockholm 6

Svarsförsändelse
 Konto nr 4745
 102 30 Stockholm 6

Gamla MR till VRÄK-pris

100 ex för 25 kr

200 ex för 40 kr

Adr. Box 6177; 102 33 Stockholm

Begränsat antal – beställ NU!

Forts. fr. sid. 11

inte på skapularium (en sorts axelband; övers. anm.), nio-dagars andaktsövning, radband, bilder, ljus, men ni fortsätter att ha dem i kyrkorna, för ni säger att folket i gemen behöver dessa enfaldiga saker för att påminnas om Gud. Ni har dem i era kyrkor för de är en bra inkomstkälla. Men jag önskar ingen sorts handel i min kyrka."

Jag en syndare förlåt synder

Där mina tvivel verkligen plågade mig var under bekännelsen. Folket kom till mig och knäböjde och bekände sina synder. Och jag med ett korstec-ken sa till dem att jag hade makt att förlåta deras synder.

Jag en syndare, en människa, tog mig Guds plats, Guds rättigheter och denna förskräckliga röst genomträngde mig och sa: "Du stjälar från Gud hans härlighet. Om syndarna vill få syndernas förlåtelse måste de gå till mig och inte till dig. Det är Guds lag som de har kränkt. Till Gud bör de göra sin bekännelse; till Gud bör de endast bedja för att få förlåtelse. Ingen människa kan förlåta synder, utom Jesus ensam. 'Du skall giva honom namnet Jesus, ty han skall frälsa sitt folk ifrån deras synder.' (Matt. 1: 21.) 'Ej heller finnes under himmelen något annat namn bland människor givet, genom vilket vi kunna bliva frälsta.' (Apg. 4: 12.) 'Ty en enda är Gud och en enda är medlare

emellan Gud och människor; en människa, Kristus Jesus.' (1 Tim. 2: 5.)"

Kristus eller påven

Jag kunde inte längre tillhöra romersk-katolska kyrkan, för jag kunde inte tjäna två herrar, påven och Kristus. Jag kunde inte tro på två motsä-gande läror, traditionen och Bibeln. Jag hade att välja mellan Kristus och påven; mellan tra-ditionen och Bibeln. Jag har valt Jesus och Bibeln. Jag lämnade det romerska prästerska-pet och den romerska religio-nen 1944 och nu har jag blivit ledd genom den Helige Ande att evangelisera bland romerska katoliker och att bedja de krist-na att vittna för dem utan fruk-tan i Kristi namn.

Barnvälsignelse

**Nu är
LP-skivan
här!**

Dopförrättning

MALMKÖPINGSVECKAN

under mottot "ÅTER TILL BIBELN"

Jubeltoner från den frigjorda människoskaran som på sommaren 1969 i Malmköping fick möta Gud till förnyelse och frälsning har nu fångats på en LP-skiva. De som deltog i konferensen minns hur Gud uppenbarade sig och visade sin härlighet. Den mäktiga och segerrika lovsången, glädjen och spontaniteten var ett levande bevis på Guds närvaro. När man nu lyssnar till denna gripenhet och glöd med

vilken man vittnar och sjunger om sin Frälsare, blir man ödmjukt tacksam till Gud, som har fött fram denna mäktiga och segerrika lovsång. Den har ett verkligt budskap som måste få komma ut till människorna. Skivan — vars hela vinst går till litteraturmissionen — bör finnas i varje väckelsekristet hem. På detta sätt kan alla verka till Guds rikes utbredande...

Pris 25 kr — All vinst går till litteraturmissionen

Maranatavittnen

**SÅNG
MUSIK
VITTNES-
BÖRD**

Väckelsemöte i tältet

Medverkande (bl. a.):

ARNE IMSEN (talar och sjunger sången "Som hjorten efter vatten").
BJÖRNE ERIXON (predikar).
ALF PETERSON (leder sången).
KÅRE MÖRKESTÖL (sjunger: "Fri, fri, fri, Kristus har satt mig fri").
BJÖRNE DAVIDSSON (sjunger: "Ge Jesus all makt och all ære").
Vittnesbörd av:
GUNNEL MARTINSSON och GÖRAN GRAVELEIJ.

MRLP 106

Unisona sånger:

"Jesus vunnit seger över död och grav"
"Väckelsen är här"
"Att vara din o, Jesus det är livet"
"O, vad Gud är god mot mig"
"Säg känner du det underbara namnet"
"Friköpt jag är men ej med silver"
"Hör den röst som nu dig kallar"
"När vi samlas i himlen". (Örebro-sångarna med Agne Bark.)

Klipp och sänd in kupongen i dag — — — — —

BESTÄLLNINGSKUPONG

Härmed beställas att sändas mot postförskott:

..... st. LP-skiva MRLP 106 (Från Malmköpingskonferensen).

Namn:

Bostad (Box/Gata):

Postadress:

Telefon:

Kupongen insändes till EVANGELII-CENTER, Fack 20024, Borlänge 2. Tel. 0243/105 95. Postgiro 125 99.

• Mötesannonser •

**Om Jesus dröjer,
räkna med**

MALMKÖPINGS- VECKAN 1970

18 – 26 juli

Ett nytt friskt initiativ

Böckerna och tidningarna i våra hyllor skall UT...

Ett par av MR:s medarbetare kommer i vår att besöka olika platser ute i landet och göra en verklig hård-drive med väckande — vägledande litteratur.

SANN kunskap om Jesus Kristus som Herre och Frälsare är något sällsynt i Sverige i dag. En Bibelvers på ett flygblad KAN bidra till en vilsegången själs frälsning.

TIDEN HASTAR!

Stöd oss även i detta arbete!

Tider och platser meddelas i kommande nummer.

Kapitalisten som mötte Jesus

Så kom han in i Jeriko och gick genom staden. Där fanns en man som hette Sackeus, han var förman för publika-
nerna och en rik man. Han ville gärna se, hur Jesus såg ut,
men han kunde inte för folkets skull, ty han var för liten
till växten. Då sprang han i förväg och klättrade upp i ett
mullbärsfikonsträd för att få se honom, ty han skulle kom-
ma förbi på den vägen. När Jesus kom till det stället, såg
han upp och sade till honom: "Sackeus, skynda dig ner, ty
i dag måste jag vara gäst i ditt hem." Då skyndade han
sig ner och tog emot honom med glädje. Alla som såg det
knorrade och sade: "Han har gått in för att vara gäst hos
en syndig man." Men Sackeus trädde fram och sade till
Herren: "Herre, nu ger jag hälften av vad jag äger åt de
fattiga, och om jag har pressat ut pengar av någon, be-
talar jag fyrdubbelt tillbaka." Jesus sade till honom: "I
dag har frälsning kommit till detta hem, eftersom också
han är en Abrahams son. Ty Människosonen har kommit
för att söka upp och frälsa det som var förlorat."

Luk. 19: 1–10